

29.3.9

25a → 26a (לא הורצה) → 26a (משנה ג)

<p>1. והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה': שמות כח, לח</p> <p>2. ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול והיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא: ויקרא ז, יח</p> <p>3. ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה: ויקרא יט, ט</p> <p>4. כל אשר בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם: ויקרא כב, כ</p> <p>5. והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר: ויקרא ז, יט</p> <p>6. והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה' וטמאתו עליו ונקרתה הנפש ההוא מעמיה: ויקרא ז, כ</p>

- I 2g משנה 2g: the ציץ is מרצה for טומאה, not for יוצא → if the קומץ became טמא and he burnt it nonetheless – accepted; but not יוצא
- a Source: v. 1 – cannot refer to פיגול (v. 2 – לא יחשב), nor נותר (v. 3 – לא ירצה), must be טומאה
- i Reason: it is מותר in case of טמא רוב צבור
- ii Challenge: why not allow for יוצא, which is permitted in case of במה
- 1 Answer: end of v. 1 – יוצא acts for sin which is 'לפני ה', not יוצא
- iii Challenge: why not allow for שמאל, which has permitted use on יוה"כ (with חפינת הקטורת)
- 1 Answer (אביי) (v. 1) → something which is somewhat sinful, as opposed to שמאל which is מותר לגמרי (on יוה"כ)
- 2 Answer (אשי) (v. 1) → and not עון המקדישים (a sin of the officiants)
- iv Challenge: why not allow for בעלי מום, which are permitted in re: birds (only מחוסר אבר is invalid)
- 1 Answer: v. 4 stipulates that a בעל מום can never be accepted
- II Conflicting ברייתות regarding the range of עון of the ציץ
- a באונס – קרבנות נכרים – even קרבן צבור or זרה"ד טמא במזיד, or זריקת דם טמא בשוגג for מרצה ציץ ברייתא 1
- b יחיד/צבור, שוגג/מזיד, whether טמא – whether בשר or דם, חלב for מרצה ציץ ברייתא 2
- i Resolution #1 (ר' יוסי vs. ר' יוסי): תרומה טמאה per dispute about בריתא
- 1 טהור, and if he did: may not take טמא to "cover" בריתא
- (a) במזיד – invalid; בשוגג – valid חכמים
- (b) ד' יוסי in either case – valid
- 2 Challenge: all we know from here is that ר' יוסי doesn't "fine" for מזיד, but allowing for ציץ isn't his position:
- (a) מרצה על האוכלים – ר' יוסי – it isn't מרצה for edibles (as well); בריתא
- (b) Defense: reverse positions in the בריתא
- (i) Challenge (ר"ש): cannot reverse
1. Reason: בריתא which infers from vv. 5-6 that ציץ is מרצה for אכילות, but not for יוצא
- a. And: we know that ר"א is the author of the position that ליוצא בריתא
- b. Therefore: the בריתא must be authored by ר"א → our בריתא cannot be reversed
- ii Resolution #2 (ר' חסדא vs. ר' אליעזר): בריתא invoked above
- 1 Challenge: we only know that ר"א allows for אכילות על ציץ – but not that he doesn't fine for מזיד ריצוי
- 2 Answer: we do know that he doesn't, per explicit ruling in his name re: תרומת טמא על הטהור – even במזיד – valid
- (a) Challenge: we only know that he doesn't fine in re: תרומה, which is less severe than קדשים
- (b) Answer: if so, we have no one who could author בריתא 2א
- iii Resolution #3 (ר' ביניא vs. ר' זריקה): the טומאה could have occurred במזיד (ברייתא 2א), but the זריקה – only בשוגג (ברייתא 1א) – both are ד"ה
- iv Resolution #4 (ר' שילא vs. ר' זריקה): בריתא 2א could have been במזיד (ברייתא 2א), but the טומאה – only בשוגג (ברייתא 1א) – both are ד"ה
- 1 Challenge: language of בריתא 2א favors ר' ביניא's alignment
- (a) Answer: בריתא 2א means if he became טמא בשוגג and then did זריקה – even במזיד
- 2 Challenge: בריתא which (again) indicates that the fault line is re: זריקה, not טומאה
- (a) Answer: again, rereading wording so that the טומאה is the מזיד/שוגג line